

Diplomová práce se zabývá rozšířením a působením mnišského řeholního řádu cisterciáků v oblasti Toskánska. Na území tohoto významného italského regionu, jehož středověké hranice se téměř shodují se současnými, uplatňovala během hlavní vlny zakládání cisterciáckých klášterů v Itálii svůj politický vliv zejména města: Florence, Siena, Pisa a Lucca, v jejichž okolí také vznikla většina řeholních domů cisterciáků v regionu. Přínosem tohoto příspěvku je mimo jiné zjištění vlivu těchto měst a jejich elit na zakládání fundací bílých mnichů v Toskánsku. Cílem práce je analýza okolností a příčin příchodu cisterciáků na toskánské území a osvětlení jejich specifického působení v Toskánsku, kam se rozšířili ve srovnání s ostatními italskými regiony poměrně pozdě. Práce se soustředí na specifickou hnutí zakládání klášterů v Toskánsku, kde byl jako první fundace cisterciáků založen klášter San Galgano, v jehož linii pak zejména během 13. století vznikla většina cisterciáckých opatství regionu. Záměrem a ambicí práce je skrze konkrétní cisterciácké fundace v Toskánsku nastínit vývoj cisterciáckého řádu a jeho klášterů na území toskánského regionu. Pravděpodobně nejvýznamnějším klášterem regionu byl San Galgano, jenž se stal mateřským klášterem mnoha dalších toskánských fundací cisterciáků, které byly zakládány od 13. století. Tato práce se zaměřuje na tři filiace San Galgana vzniklé právě během tohoto věku: San Pantaleone di Monte Faeta, San Salvatore a Settimo a San Michele alla Verruca. Pomocí srovnání těchto filií vzhledem k jejich fundátorům, místům a okolnostem založení, jejich středověké historii, politickému významu a kulturně historickému dědictví, lze záměry práce naplnit.